

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci **žalobkyně: V. D.**, narozené „X“, bytem „X“, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14.2.2017, č.j. „X“**,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 14.2.2017, č.j. „X“, **se pro vadu řízení z r u š u j e** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14.2.2017, č.j. „X“, kterým byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 12.1.2017, č. „X“ (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), jímž byl žalobkyni přiznán od 29.1.2017 starobní důchod ve výši 10 153,- Kč měsíčně.

Žalobkyně namítala, že při výměře starobního důchodu jí nebyla zhodnocena doba zaměstnání za období od 1.3.1996 do 31.7.1999, kdy po celou dobu pracovala jako šička u stejného zaměstnavatele. Tímto zaměstnavatelem byla společnost, která se od 1.3.1996 do 31.3.1996 jmenovala Bonex st. p., ta se změnila ode dne 1.4.1996 na společnost Colortex s.r.o., dne 1.7.1997 se změnil název na Bonetex s.r.o. a dne 1.10.1997 se společnost změnila na Bonex a.s.

Žalovaná ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhla zamítnutí žaloby v plném rozsahu.

Uvedla, že ze spisové dokumentace vyplývá, že v evidenci České správy sociálního zabezpečení se nenachází evidenční list důchodového pojištění či jiné listiny, kterými by bylo možné prokázat dobu pojištění a vyměřovací základ v namítaném období. Současně žalovaná uvedla, že dle předložených dokladů pracovní poměr žalobkyně v době od 1.3.1996 do 31.7.1999 trval, ovšem za celou dobu trvání tohoto pracovního poměru nebyl příslušné okresní správě sociálního zabezpečení doložen evidenční list důchodového zabezpečení. Rovněž se za dobu trvání pracovního poměru nepodařilo došetřit žádné vyměřovací základy. Dále žalovaná uvedla, že podle § 11 odst. 1 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), je dobou pojištění po 31.12.1995 doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 a § 5 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění, za kterou bylo v České republice zapláceno pojistné. Tato skutečnost se v případě žalobkyně nepodařila prokázat. Své vyjádření doplnila žalovaná přípisem ze dne 22.5.2017, kde uvedla, že ani dalším šetřením se nepodařilo zjistit skutečnosti, na základě kterých by bylo možné předmětnou dobu započít jako dobu pojištění.

Při jednání soudu žalobkyně přednesla žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení. Trvala na tom, že v období od 1.3.1996 do 31.7.1999 vykonávala zaměstnání u společnosti Bonex a.s. respektive u jejích právních předchůdců.

Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání odkázala na písemné vyjádření k žalobě a jeho doplnění s tím, že v případě žalobkyně nebyl doložen rozhodující příjem a nebyl ani prokázán výkon výdělečné činnosti v předmětném období.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a ust. § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ust. § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Žalovaná své rozhodnutí postavila pouze na odkazu na ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, kde je uvedeno, že dobou pojištění po 31.12.1995 je doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 a § 5 odst. 4 citovaného zákona, za kterou bylo v České republice zapláceno pojistné. Mezi účastníky bylo nesporné, že žalobkyně v období od 1.3.1996 do 31.7.1999 byla v pracovním poměru u právních předchůdců společnosti Bonex a.s. Mezi účastníky rovněž nebylo sporné, že žalobkyně byla účastna na pojištění v souladu s § 8 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť byla účastna nemocenského pojištění, což dokládá informace o pojištění od Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky. Uvedené nesporné skutečnosti žalovaná nikterak nerozpороvala. Žalovaná pouze trvala na tom, že se v případě žalobkyně nepodařilo prokázat, že za ni za uvedenou dobu od 1.3.1996 do 31.7.1999 bylo zapláceno pojistné, neboť nebyl předložen za uvedené období evidenční list důchodového pojištění. Výslovně je v žalobou napadeném

rozhodnutí uvedeno, že v tomto směru zaměstnavatel žalobkyně nesplnil svou zákonnou povinnost vystavit příslušný evidenční list důchodového pojištění.

Za situace, kdy bylo prokázáno, že žalobkyně byla zaměstnána u konkrétního zaměstnavatele a bylo nesporné, že žalobkyně byla účastna na pojištění, zůstávala spornou pouze otázka, zda dobu účasti na pojištění lze považovat za dobu pojištění ve smyslu § 11 zákona o důchodovém pojištění. Při hodnocení doby pojištění žalovaná však ustrnula pouze u odkazu na odst. 1 písm. a) citovaného ustanovení, aniž by přihlédla k ustanovení § 11 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, kde je mimo jiné uvedeno, že podmínka zaplacení pojistného se považuje za splněnou v případě, kdy zaměstnavatel pojistné na pojištění neodvedl, ačkoliv byl povinen toto pojistné odvést. Touto otázkou se žalovaná nikterak nezaobírala. Za situace, kdy bylo nesporné, že žalobkyni v rozhodné době trval pracovní poměr, a nebyly doloženy evidenční listy důchodového pojištění, měla se žalovaná touto otázkou zabývat. V tomto směru shledal soud žalobou napadené rozhodnutí zcela nepřezkoumatelným. V této skutečnosti shledal soud vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí pro vadu řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) podle ust. § 78 odst. 1 a odst. 4 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu.

Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalovaná neměla ve věci úspěch a žalobkyně měla sice úspěch ve věci, ovšem práva požadovat náhradu nákladů řízení se výslovně vzdala.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 27. listopadu 2017

Mgr. Václav Trajer v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
G. Z.